

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

Zwalczanie stygmatyzacji i wykluczenia społecznego

44. wzywa do zorganizowania publicznych kampanii informacyjnych i uświadamiających w mediach, Internecie, szkołach i miejscach pracy w celu wspierania zdrowia psychicznego, podniesienia wiedzy o najczęstszych objawach depresji i skłonności samobójczych, zaprzestania stygmatyzowania zaburzeń psychicznych, wspierania poszukiwania lepszego i bardziej skutecznego wsparcia i aktywnej integracji osób cierpiących na problemy dotyczące zdrowia psychicznego;

45. podkreśla kluczową rolę mediów w zmienianiu postrzegania chorób psychicznych i wzywa do opracowania europejskich wytycznych dotyczących odpowiedzialnego prezentowania zdrowia psychicznego w mediach;

46. wzywa państwa członkowskie, by wspierały i zachęcały do wzmacniania pozycji organizacji reprezentujących osoby cierpiące na problemy związane ze zdrowiem psychicznym i ich opiekunów w celu ułatwienia im udziału w formułowaniu i wdrażaniu polityki oraz we wszystkich etapach badań naukowych w zakresie zdrowia psychicznego;

47. uważa, że zaprzestanie stygmatyzacji chorób psychicznych zakłada rezygnację z inwazyjnych i nieludzkich praktyk oraz z praktyk opartych na leczeniu w zakładach zamkniętych;

48. uważa, że niezbędne jest promowanie i wspieranie rehabilitacji psychospołecznej realizowanej za pośrednictwem niewielkich ośrodków opieki, publicznych, prywatnych lub mieszanych, które oferowałyby opiekę dzienną i całodobową, rozmiarami i modelem przypominały rodzinę i były częścią kontekstu miejskiego, co sprzyjałoby integracji na wszystkich etapach terapii i rehabilitacji;

49. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący nowej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną poza dziedziną zatrudnienia i wzywa do niezwłocznego przyjęcia tej dyrektywy w celu skutecznej ochrony przed dyskryminacją osób cierpiących na problemy związane ze zdrowiem psychicznym;

50. wzywa wszystkie państwa członkowskie, by niezwłocznie ratyfikowały konwencję haską z dnia 13 stycznia 2000 r. o międzynarodowej ochronie osób dorosłych;

*

* *

51. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządów i parlamentom państw członkowskich oraz europejskiemu biurowi WHO.

Krajowe plany działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: pierwsza ocena

P6_TA(2009)0064

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie krajowych planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: pierwsza ocena (2008/2214(INI))

(2010/C 76 E/06)

Parlament Europejski,

— uwzględniając rezolucję Rady z dnia 7 grudnia 1998 r. w sprawie wydajności energetycznej we Wspólnocie Europejskiej ⁽¹⁾,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2006 r. zatytułowany „Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału” (COM(2006)0545),

⁽¹⁾ Dz.U. C 394 z 17.12.1998, s. 1.

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

- uwzględniając dokumenty robocze służb Komisji dołączone do wspomnianego wyżej komunikatu, mianowicie analizę planu działania (SEC(2006)1173), ocenę wpływu planu działania (SEC(2006)1174) oraz jej streszczenie (SEC(2006)1175),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 stycznia 2007 r. zatytułowany „Europejska polityka energetyczna” (COM(2007)0001),
- uwzględniając konkluzje prezydencji Rady Europejskiej z dnia 8 i 9 marca 2007 r. dotyczące przyjęcia przez Radę planu działania Rady Europejskiej na lata 2007-2009 w zakresie europejskiej polityki energetycznej,
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/75/EWG z dnia 22 września 1992 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie zużycia energii oraz innych zasobów przez urządzenia gospodarstwa domowego ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/91/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/8/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/32/WE z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/32/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/1005/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą zawarcia umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Wspólnotą Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (przekształcenie) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1639/2006/WE z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającą program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) ⁽⁸⁾, a w szczególności jej rozdział III tytułu II tamże, dotyczący programu „Inteligentna energia – Europa”,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1982/2006/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007–2013) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 65.

⁽³⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 50.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, s. 29.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 64.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 24.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. dotyczącą zielonej księgi w sprawie racjonalizacji zużycia energii, czyli jak uzyskać więcej mniejszym nakładem środków ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz zrównoważonej, konkurencyjnej i bezpiecznej energii — zielona księga ⁽²⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 stycznia 2008 r. dotyczący pierwszej oceny krajowych planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, wymaganych na mocy dyrektywy 2006/32/WE w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych (COM(2008)0011),
 - uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (COM(2008)0019),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 listopada 2008 r. zatytułowany „Efektywność energetyczna: realizacja celu 20 procent” (COM(2008)0772),
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinię Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0030/2009),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska traci ponad 20 % swojej energii w związku z jej nieracjonalnym zużyciem, a jeżeli cel 20 % redukcji zużycia energii zostałby osiągnięty, UE wykorzystywałaby około 400 milionów ton ekwiwalentu ropy naftowej energii pierwotnej mniej, a emisje CO₂ ograniczono by o mniej więcej 860 milionów ton,
- B. mając na uwadze, że zużycie energii w połączeniu z krajowym koszykiem energetycznym, który głównie opiera się na konwencjonalnych źródłach energii, pozostaje głównym źródłem emisji gazów cieplarnianych w Unii Europejskiej,
- C. mając na uwadze, że coraz bardziej kompleksowe zagrożenia dotyczące bezpieczeństwa dostaw i zależności od dostaw pojawiają się w związku z importem źródeł energii do UE,
- D. mając na uwadze, że większe wsparcie na rzecz inwestycji w racjonalizację zużycia energii podczas kryzysu finansowego lub recesji oraz w czasie braku stabilności i nieprzewidywalności cen ropy naftowej mogłoby wpłynąć na pobudzenie wzrostu gospodarczego,
- E. mając na uwadze, że wzrost cen energii stał się jedną z głównych przyczyn ubóstwa; mając na uwadze, że poprawa racjonalizacji zużycia energii stanowi najlepszy sposób poprawy trudnej sytuacji osób potrzebujących,
- F. mając na uwadze, że zwiększanie racjonalizacji zużycia energii jest również najbardziej oszczędnym sposobem osiągnięcia wiążących celów w zakresie ograniczenia emisji i energii odnawialnej, które wyznaczyła sobie UE,
- G. mając na uwadze, że zwiększenie racjonalizacji zużycia energii oraz wykorzystanie wpływających z niej możliwości leży w interesie państw członkowskich, mając na uwadze, że zaleca się państwom członkowskim stosowanie różnorodnych środków, które będą odzwierciedlać ich odmienną specyfikę gospodarczą i sytuację w zakresie klimatu,
- H. mając na uwadze, że środki racjonalizacji zużycia energii mogą przynieść pożądane rezultaty, wyłącznie jeśli są stosowane we wszystkich politykach sektorowych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 273.

⁽²⁾ Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, s. 876.

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

- I. mając na uwadze, że w świetle faktu, iż kilka państw członkowskich nie przedłożyło krajowych planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, Komisja musi przedsięwziąć środki w celu zachęcenia większej liczby państw członkowskich do wdrożenia decyzji podjętych w tym obszarze,
- J. mając na uwadze, że międzynarodowy kryzys gospodarczy oraz zwiększająca się niestabilność cen źródeł energii podnoszą znaczenie racjonalizacji zużycia energii, która może zdecydowanie poprawić konkurencyjność europejskich przedsiębiorstw,
- K. mając na uwadze, że w świetle wspomnianego wyżej komunikatu Komisji „Efektywność energetyczna: realizacja celu 20 procent”, istnieje rzeczywiste ryzyko, że cel dotyczący efektywności energetycznej wyznaczony na rok 2020 nie zostanie osiągnięty,
- L. mając na uwadze, że zgodnie z wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych państwa członkowskie są zobowiązane do promowania i zachęcania do racjonalizacji zużycia energii i oszczędności energii w celu łatwiejszego osiągnięcia celów w zakresie odnawialnych źródeł energii,
- M. mając na uwadze, że budynki mieszkalne dysponują potencjałem w zakresie oszczędności energii na poziomie mniej więcej 27 %,
- N. mając na uwadze, że zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym wciąż nie istnieją prawnie wiążące cele w zakresie racjonalizacji zużycia energii,
- O. mając na uwadze, że istnieje wyraźny brak zdolności w zakresie wdrażania projektów na rzecz racjonalizacji zużycia energii,
1. wyraża zadowolenie z planów działania opracowanych przez państwa członkowskie; jednocześnie wyraża obawę, że opóźnienia w składaniu planów i treść szeregu krajowych planów działania wskazuje na braki, które mogą stanowić przeszkodę w osiągnięciu celów w zakresie racjonalizacji zużycia energii oraz ochrony klimatu w UE; podkreśla, że obecnie nacisk należy położyć na skuteczne wdrażanie środków mających na celu racjonalizację zużycia energii, w tym na opracowanie najlepszych praktyk i synergii, a także poprawę udzielania informacji i porad dotyczących racjonalizacji zużycia energii użytkownikom końcowym;
2. uważa za właściwe, by w ramach przeglądu planów działania na rok 2009 przeanalizować szczegółowo, w jakim zakresie przepisy prawne i plany działania uwzględniają wszystkie możliwości dokonywania oszczędności w dziedzinie racjonalizacji zużycia energii, jak również przeanalizować podział obowiązków między Komisję, państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne pod względem wdrażania i egzekwowania;
3. wzywa Komisję do zadbania o to, aby wydajność energetyczna i oszczędność energii była podstawą europejskiej strategii energetycznej; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie podjęte przez Komisję w wyżej wymienionym komunikacie pt.: „Efektywność energetyczna: realizacja celu 20 procent” dotyczące przygotowania zmienionego planu działania UE na rzecz racjonalizacji zużycia energii; apeluje do Komisji o nadanie celowi ograniczenia zużycia energii o 20 % do 2020 r. prawnie wiążącego charakteru w ramach oceny, jaką musi przygotować na temat postępów Wspólnoty na drodze do osiągnięcia tego celu, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE w sprawie wysiłków państw członkowskich na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w celu wywiązania się przez Wspólnotę z zobowiązań w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. ⁽¹⁾;
4. wyraża zadowolenie ze zwiększenia przez Komisję Europejską zasobów ludzkich w dziedzinie racjonalizacji zużycia energii, choć wciąż są one niewystarczające do osiągnięcia pełnej operacyjności, w wyniku czego przyspieszone zostały prace nad przygotowaniem wniosków legislacyjnych w takich dziedzinach jak np. ekoprojekty, charakterystyka energetyczna budynków oraz znakowanie efektywności energetycznej, sektor transportu oraz instalacje dla użytkowników końcowych; podkreśla, że nadal istnieje potrzeba wprowadzenia przepisów prawnych w tych ostatnich dziedzinach;
5. uważa, że dyrektywa 2006/32/WE stanowi dobre ramy prawne; jednocześnie zauważa, że stosowanie tej dyrektywy jest ograniczone do okresu do 2016 r. i pod każdym względem jest ona zbyt mało ambitna, aby do 2020 r. osiągnąć zwiększenie racjonalizacji zużycia energii na poziomie przynajmniej 20 %, wobec czego potrzebny jest jej przegląd w 2012 r. w oparciu o obszerną analizę doświadczeń państw członkowskich;

(¹) Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s.136.

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

6. wyraża zadowolenie z faktu, że dostawcy energii i stowarzyszenia branżowe w wielu państwach członkowskich zaczęły w oparciu o tę dyrektywę udoskonalać i koordynować ich własne inteligentne systemy pomiarowe; zauważa jednak, że na mocy obowiązujących ram regulacyjnych mało prawdopodobne jest, że inteligentne systemy pomiarowe zostaną szeroko przyjęte w gospodarstwach domowych; w związku z tym popiera obowiązkowe wprowadzenie inteligentnych liczników we wszystkich budynkach w ciągu 10 lat od wejścia w życie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE w sprawie wspólnych zasad obowiązujących na wewnętrznym rynku energii i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE⁽¹⁾; apeluje do Komisji o bardziej rygorystyczne egzekwowanie wymogów określonych w art. 13 dyrektywy 2006/32/WE w celu przyspieszenia wprowadzania inteligentnych systemów pomiarowych;
7. uważa, że przed obowiązkowym wprowadzeniem inteligentnych systemów pomiarowych Komisja musi przeprowadzić dogłębną analizę doświadczeń państw członkowskich w tej dziedzinie; uważa, że przyszłe zasady powinny zobowiązywać do instalowania w domach użytkowników czytelnych wyświetlaczy podczas instalacji systemów pomiarowych oraz że Komisja powinna zwrócić uwagę na zasady dotyczące kompatybilności systemów pomiarowych i wymiany danych, zróżnicowanych taryf oraz mikroprodukcji;
8. uważa, że należy wspierać przepisy wzmacniające przykładową rolę sektora publicznego; uważa, że mając na uwadze rosnące koszty energii, należy określić kryteria racjonalizacji zużycia energii dla procedur w zakresie zamówień publicznych w instytucjach sektora publicznego;
9. uznaje, że zwiększanie potencjału budynków w zakresie racjonalizacji zużycia energii ma ogromne znaczenie w odniesieniu do ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz zwalczania zmian klimatu, zarówno pod względem dostosowania się do zmian klimatu, jak i wyeliminowania ich przyczyn;
10. zachęca państwa członkowskie do szerokiego wykorzystania alternatywnych źródeł energii takich jak wiatr, biomasa, paliwo biologiczne oraz, w ramach możliwości, energii fal i pływów;
11. wyraża zadowolenie z przygotowań Komisji do rozszerzenia zakresu dyrektywy 2002/91/WE w dziedzinie standaryzacji budowli o niskim zużyciu energii i zerowej emisji dwutlenku węgla oraz wzywa do przyjęcia wymogów dotyczących budynków o dodatnim bilansie energetycznym obowiązujących w całej UE, jako że mogłoby to zmniejszyć koszty ponoszone przez użytkowników końcowych; nalega, by ustalić dokładny harmonogram prac w zakresie standaryzacji oraz minimalne poziomy energii pochodzącej ze źródeł odnawialnych, zarówno dla nowych, jak i istniejących budynków;
12. podkreśla, że budynki mieszkalne stanowią jeden z najbardziej nieoszczędnych pod względem energii sektorów i w związku z tym nalega na zwiększenie wsparcia finansowego na szczeblu wspólnotowym i krajowym na rzecz poprawy charakterystyki energetycznej budynków oraz na porównanie istniejących zachęt finansowych z zobowiązaniami ustanowionymi w krajowych planach działania w ramach przeglądu planów działania, dokonywanego przez Komisję;
13. zachęca w szczególności państwa członkowskie i regiony, aby wykorzystywały fundusze strukturalne do tworzenia na swoim terytorium sieci tematycznych w ramach wspólnego działania przewidzianego w programie roboczym Inteligentna energia dla Europy na rok 2008, celem pozyskiwania informacji o działaniach innych regionów UE w zakresie racjonalizacji zużycia energii oraz wymiany know-how i doświadczeń w tej dziedzinie;
14. podkreśla, że strategie energetyczne w krajowych planach działania, odnoszące się do sektora mieszkaniowego, jako priorytet powinny ustanawiać poprawę jakości trójkąta energetycznego mieszkań osób o niskich dochodach, biorąc pod uwagę fakt, że nieoczekiwane zmiany cen ropy naftowej poważnie pogorszą sytuację ekonomiczną tych gospodarstw domowych i mogą prowadzić do poważnych problemów społecznych;
15. wyraża zadowolenie z przebiegających zgodnie z harmonogramem bieżących uzupełnień w prawodawstwie polegających na wprowadzaniu postanowień dotyczących znakowania urządzeń oraz minimalnej racjonalizacji zużycia energii, w związku z planem działania i dyrektywą 2005/32/WE; uważa, że istotne jest objęcie zakresem prawodawstwa dodatkowego sprzętu, przy jednoczesnym monitorowaniu przyzwyczajęń konsumentów;
16. proponuje, aby w celu ograniczenia wykorzystywania energii przez urządzenia znajdujące się w trybie czuwania Komisja przeanalizowała możliwość regulowania zewnętrznych źródeł energii, które zasilają wielorakie urządzenia; wzywa Komisję, zgodnie z przepisami określonymi w dyrektywie 2005/32/WE, do zagwarantowania, że przepisy te będą obejmować pełny cykl życia produktu pod względem konsekwencji dotyczących racjonalizacji zużycia energii; w związku z tym wzywa do uzupełnienia tej dyrektywy o przepisy dotyczące pełnego cyklu życia, odpowiedzialności za produkt oraz możliwości napraw;

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55.

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

17. uważa, że ważne jest zaangażowanie przedsiębiorstw nieobjętych europejskim systemem handlu uprawnieniami do emisji w działania zmierzające do poprawy racjonalizacji zużycia energii, w szczególności w przypadkach, gdy ukryte koszty lub inne trudności stanowią przeszkodę dla osiągnięcia racjonalizacji zużycia energii na rynku; uważa, że dla osiągnięcia powyższych celów konieczne jest – obok upowszechnienia ekoprojektu – wprowadzenie systemu tzw. białych certyfikatów; uważa, że aby było to możliwe, Komisja powinna jak najszybciej zakończyć odpowiednie kontrole; zauważa, jak ważną rolę racjonalizacja zużycia energii może odgrywać we wspieraniu państw członkowskich w osiągnięciu ich obowiązkowych celów z zakresu podziału zobowiązań; podkreśla szczególnie potencjał w dziedzinie racjonalizacji zużycia energii poprzez podniesienie wydajności energetycznej budynków;

18. z zadowoleniem przyjmuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 określające normy emisji dla samochodów osobowych jako część zintegrowanego podejścia Komisji do redukcji emisji CO₂ z lekkich pojazdów⁽¹⁾ oraz konsultacje prowadzone w sprawie nowych regulacji prawnych mających na celu poprawę specyficznej dla pojazdów efektywności energetycznej; podkreśla znaczenie jak najszybszego ustanowienia rygorystycznych przyszłych celów z zakresu ograniczania emisji w celu zapewnienia pewności w przemyśle; wyraża rozczarowanie faktem, że limit na poziomie 95 g CO₂ wyznaczony na rok 2020, do ustanowienia którego wzywał Parlament, nie został jeszcze potwierdzony; zauważa jednak z niepokojem, że nowe prawodawstwo nie zrównoważy wciąż rosnącego popytu na energię w transporcie;

19. z zadowoleniem przyjmuje opracowanie zielonej księgi na temat nowej kultury mobilności w mieście (COM (2007)0551), odnotowuje jednak, że z powodu braku szczegółowych, wymiernych przepisów rezerwy z przeznaczeniem na racjonalizację zużycia energii nie mogą zostać uruchomione; wzywa Komisję do przeanalizowania sposobu, w jaki promowanie energooszczędnej mobilności w miastach i rozwój transportu publicznego mogą odegrać większą rolę w ramach polityki strukturalnej i polityki spójności, oraz sposobu, w jaki wydajności mobilności można nadać większe znaczenie w warunkach realizacji projektów współfinansowanych przez Wspólnotę;

20. podkreśla, że upowszechnienie narzędzi informacji i komunikacji umożliwiło stosowanie systemu opłat w drogowym transporcie towarowym, które obejmują nie tylko sieć dróg ekspresowych; nawołuje do zbadania możliwości ujednolicenia przepisów dotyczących monitorowania rynku wewnętrznego;

21. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący promowania wydajnej kogeneracji, ale zauważa, że promowanie tej technologii może mieć znaczenie wtedy, gdy może ona skutecznie przyczynić się do zaspokojenia potrzeb w zakresie ciepłownictwa; zauważa, że w ramach regionalnych systemów ciepłowniczych wydajność sieci jest tak samo ważna, jak wydajność urządzeń stosowanych przez konsumenta; uważa, że przy przyznawaniu funduszy strukturalnych w przyszłości o wiele większy nacisk należy położyć na sieciową wydajność istniejących regionalnych systemów ciepłowniczych;

22. stwierdza, że indywidualne polityki sektorowe są sprzeczne z wysiłkami Unii Europejskiej, która pragnie zapewnić efektywność energetyczną; wyraża opinię, że odnosi się to również do obecnej organizacji pomocy strukturalnej i pomocy na rzecz spójności;

23. uważa, że MŚP mają do odegrania ważną rolę w zwiększaniu racjonalizacji zużycia energii, ale że nie mają one takiej samej zdolności do zachowania zgodności z prawodawstwem czy nowymi standardami w sektorze energii; uważa w związku z tym, że instrumenty, które zostaną ustanowione przez program Small Business Act, powinny również obejmować wymianę z MŚP informacji i kontaktów odnoszących się do racjonalizacji zużycia energii;

24. wzywa państwa członkowskie do bardziej ambitnego postępowania i do wykorzystania własnych planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii jako praktycznych instrumentów służących nie tylko osiągnięciu celów dotyczących racjonalizacji zużycia energii na mocy dyrektywy 2006/32/WE, lecz również osiągnięciu szerszych i długoterminowych celów, zwłaszcza celów w zakresie poprawy racjonalizacji zużycia energii przynajmniej o 20 % do 2020 r. oraz realizacji wiążących krajowych celów z zakresu podziału zobowiązań na rzecz ograniczenia emisji;

25. wzywa państwa członkowskie do wykroczenia poza minimalny krajowy cel indykatywny w zakresie oszczędności energii w wysokości co najmniej 9 % do 2016 r., określony w dyrektywie 2006/32/WE, oraz do określenia jasnych celów przejściowych w celu osiągnięcia celu końcowego;

(¹) Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 1.

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

26. uważa, że ważne jest, by krajowe plany działania zawierały realistyczne, odpowiednio uzasadnione wiążące cele, oraz by określały środki, jakie muszą zostać ustanowione w celu zagwarantowania osiągnięcia tych celów;
27. uznaje za niezmiernie istotne, by krajowy plan działania był dostosowany do geograficznej, klimatycznej i gospodarczej struktury i specyfiki konsumenckiej, które mogą znacznie różnić się między regionami;
28. podkreśla związek pomiędzy energią i spójnością terytorialną, na co wskazano w zielonej księdze Komisji w sprawie spójności terytorialnej (COM(2008)0616), pod względem pozytywnego wkładu środków na rzecz racjonalizacji zużycia energii w zrównoważony rozwój i bezpieczeństwo energetyczne, a także znaczenie odpowiednio zaprojektowanej strategii przestrzennej oraz utworzenie długoterminowych rozwiązań dla wszystkich regionów;
29. uznaje za konieczne, by krajowe plany działania realizowały cele w zakresie racjonalizacji zużycia energii ustanowione w oszczędny sposób i by zapewniały dodaną wartość wynikającą z pomocy państwa;
30. wzywa państwa członkowskie do włączenia w swoje istniejące struktury kontaktów między agencjami rządowymi i opinią publiczną informacji dotyczących racjonalizacji zużycia energii, najlepszych praktyk w tym obszarze oraz praw konsumenta, które zostały określone w sektorze energii i klimatu;
31. uznaje za konieczne, by w przeciwieństwie do obecnych praktyk szeregu państw członkowskich, krajowe plany działania były przygotowywane przy znacznym zaangażowaniu rządów lokalnych i regionalnych, organizacji obywatelskich i partnerów ekonomicznych w celu zagwarantowania lepszego stopnia wdrożenia od najniższego szczebla;
32. uważa, że ważne jest, by w krajowych planach działania zwrócono szczególną uwagę na ubóstwo powodowane przez rosnące ceny energii oraz by zagwarantowano odpowiednią ochronę osób zagrożonych ubóstwem; uważa, że poprawa racjonalizacji zużycia energii oraz podniesienie świadomości jest ważnym i pilnym zadaniem;
33. podkreśla znaczenie włączenia przez państwa członkowskie do ich krajowych planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii odpowiednich instrumentów finansowych dotyczących oszczędności energii, określonych w art. 9 dyrektywy 2006/32/WE; uważa, że te instrumenty finansowe powinny zostać zaprojektowane w celu zniesienia określonych barier dla poprawy racjonalizacji zużycia energii, takich jak podział kosztów/korzyści między właścicielem a najemcą oraz wymagane dłuższe okresy spłaty podczas dostosowywania starszych, trudnych do zmiany właściwości do nowoczesnych standardów w zakresie racjonalizacji zużycia energii;
34. uważa, że konieczne jest, by w krajowych planach działania zwrócić szczególną uwagę na to, w jaki sposób rządy zamierzają promować i wspierać inwestycje w zakresie racjonalizacji zużycia energii wśród MŚP; podkreśla w związku z tym, że tego typu inwestycje należy w szczególności uwzględnić podczas przygotowywania krajowych planów działania;
35. z ubolewaniem zauważa, że środki finansowe przeznaczane w większości państw członkowskich na projekty związane z wydajnością energetyczną są nadal niewystarczające i nie uwzględniają w wystarczający sposób rozbieżności regionalnych; wzywa państwa członkowskie i regiony do skoncentrowania się na wdrażaniu odpowiednich programów operacyjnych dotyczących innowacyjnych środków w celu opracowania energooszczędnych rozwiązań z zakresu racjonalizacji zużycia energii;
36. podkreśla konieczność jak najszybszego skutecznego wdrożenia tych środków, w tym opracowania najlepszych praktyk i synergii oraz zorganizowania wymiany informacji i koordynacji różnorodnych i rozproszonych podmiotów w sektorze racjonalizacji zużycia energii;
37. podkreśla konieczność przyjęcia w drugich krajowych planach działania w 2011 r. bardziej kompleksowych i jaśniejszych zobowiązań w celu stworzenia korzystnego otoczenia biznesowego i przewidywalnych warunków inwestycyjnych dla uczestników rynku;
38. podkreśla, że sektor prywatny, wspierany przez środki krajowe, powinien odgrywać znaczącą rolę w inwestowaniu w nowe, zrównoważone technologie energetyczne i opracowywaniu ich, przy jednoczesnym podejmowaniu innowacyjnych działań w celu przyjęcia podejścia bardziej skoncentrowanego na racjonalizacji zużycia energii;

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

39. podkreśla strategiczną rolę władz publicznych UE, w szczególności na szczeblu regionalnym i lokalnym, dla zapewnienia koniecznego poparcia instytucjonalnego dla inicjatyw w zakresie racjonalizacji zużycia energii, zgodnie z dyrektywą 2006/32/WE; zaleca nasilenie kampanii informacyjnych i edukacyjnych na małą skalę, na przykład poprzez zastosowanie łatwo zrozumiałych oznaczeń dotyczących racjonalizacji zużycia energii oraz związanych z energią inicjatyw pilotażowych i szkoleń na terenach podległych władzom regionalnym i lokalnym, których celem jest podniesienie świadomości obywateli i zmiana zachowań;

40. wzywa państwa członkowskie do opracowania długofalowych kampanii uświadamiających na temat racjonalizacji zużycia energii, skupiających się na zużyciu energii w budynkach publicznych i prywatnych oraz na przekonywaniu publiczności o oszczędnościach możliwych przy racjonalnym zużyciu energii;

41. wzywa Komisję do rozpowszechnienia szczegółowej analizy wszystkich przedłożonych planów pierwszej rundy w celu pełnego przedstawienia przyczyn opóźnień i podjęcia zdecydowanych działań przeciwko dalszym opóźnieniom i zaniedbaniom;

42. wzywa Komisję do dokonania analizy – na szczeblu Wspólnoty i państw członkowskich – zgodności każdej sektorowej strategii politycznej z celami w zakresie racjonalizacji zużycia energii; uważa, że w tym kontekście konieczny jest szczegółowy przegląd wspólnotowych programów wsparcia;

43. wzywa Komisję do znacznego zwiększenia proporcji środków funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, przeznaczonych na poprawę racjonalizacji zużycia energii w istniejących budynkach mieszkalnych na mocy art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1080/2006 z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego⁽¹⁾, a także do zobowiązania państw członkowskich do pełnego wykorzystania tej opcji;

44. zachęca w szczególności państwa członkowskie i regiony, aby wykorzystywały fundusze strukturalne do tworzenia na swoim terytorium sieci tematycznych w ramach wspólnego działania przewidzianego w programie roboczym „Inteligentna energia dla Europy” na rok 2008 celem pozyskiwania informacji o działaniach innych regionów UE w zakresie racjonalizacji zużycia energii oraz wymiany know-how i doświadczeń w tej dziedzinie;

45. zwraca się do Komisji, aby na następny okres programowania funduszy strukturalnych wspierała cele w zakresie racjonalizacji zużycia energii, wzmocniła związane z nimi kryteria priorytetowe oraz wspierała wdrażanie konkretnych działań i technologii oszczędzania energii i sprzyjania jej racjonalnemu zużyciu, w tym także dzięki promocji partnerstwa w takich projektach jak renowacja budynków, modernizacja oświetlenia ulicznego, ekologiczny transport, modernizacja dostarczania energii ciepłej w miastach oraz produkcja energii ciepłej i elektryczności;

46. wzywa Komisję do przyjęcia środków potrzebnych do zagwarantowania państwom członkowskim zdolności instytucjonalnych do przygotowania i skutecznej realizacji krajowych planów działania, co obejmuje oficjalny monitoring i kontrolę jakości poszczególnych środków, m.in. tych, które są rezultatem zobowiązań odnoszących się do certyfikatów energetycznych budynków i do wspierania publicznych programów edukacyjnych i szkoleniowych w zakresie racjonalizacji zużycia energii; wzywa Komisję do stworzenia publicznej bazy danych obejmujących środki na rzecz racjonalizacji zużycia energii przyjmowane przez państwa członkowskie i/lub najważniejsze elementy związane z ich stosowaniem;

47. wzywa Komisję do ustanowienia minimalnych wymogów dotyczących zharmonizowanego szablonu, metodologii i procesu oceny krajowych planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii; zauważa, że doprowadzi to do zmniejszenia obciążenia administracyjnego państw członkowskich, zagwarantuje, że plany te będą dobrze uzasadnione oraz ułatwi przeprowadzenie analizy porównawczej; uważa, że zharmonizowany szablon i metodologia wymaga odrębnych rozdziałów dla poszczególnych sektorów i musi jednoznacznie odróżniać strategie polityczne i działania w zakresie wydajności energetycznej, które przyjęto wcześniej w państwach członkowskich, od nowych i dodatkowych strategii politycznych i działań; wskazuje na istotne przepisy proponowanej dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych; podkreśla, że kontrolowanie przez Komisję krajowych planów działania i w razie potrzeby ich odrzucenie w chwili ich składania zagwarantowałoby lepszą jakość procesu wdrażania; wzywa do koordynacji krajowych planów działania oraz sprawozdań przewidzianych przez różne instrumenty legislacyjne związane z celami z zakresu zmian klimatu; wzywa Komisję do krzyżowej kontroli planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii i porównywania ich z innymi krajowymi planami działania i sprawozdaniami, w tym również składanymi w związku z protokołem z Kioto, oraz z dokumentami krajowego strategicznego programu ramowego funduszy strukturalnych;

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 1.

Czwartek, 19 lutego 2009 r.

48. wzywa Komisję do ustanowienia wspólnych zasad dotyczących metod pomiaru oszczędności energii z odpowiednim uwzględnieniem zasady pomocniczości; odnotowuje, że konieczność kwantyfikacji i weryfikacji oszczędności energii, będąca rezultatem środków na rzecz poprawy racjonalizacji zużycia energii, ma nie tylko znaczenie w odniesieniu do zakresu dyrektywy 2006/32/WE, lecz również w zakresie pomiaru stopnia realizacji celu 20 % oszczędności energii do 2020 r. oraz wszelkich innych przyszłych celów dotyczących oszczędności energii;

49. apeluje do Komisji o zadbanie o to, aby krajowe plany działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii prezentowały jasne i usystematyzowane podejście, a zwłaszcza aby wymogi dyrektywy 2002/91/WE wraz ze wszystkimi późniejszymi zmianami w pełni włączono do tych krajowych planów działania, aby proponowały one środki, które rzeczywiście mają charakter uzupełniający w stosunku do ulepszeń w zakresie racjonalizacji zużycia energii wymaganych już na mocy obowiązującego prawodawstwa krajowego i wspólnotowego;

50. nalega, by Komisja Europejska domagała się, aby krajowe plany działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii jasno określały sposób, w jaki ma zostać spełniony obowiązek odgrywania przez sektor publiczny roli wzorcowej na mocy dyrektywy 2006/32/WE, a w razie konieczności, by przedstawiła propozycję wspólnotowego aktu prawnego, który zapewni wiodącą rolę sektora publicznego w dziedzinie inwestycji w zakresie racjonalizacji zużycia energii;

51. zwraca się do Komisji o przeanalizowanie możliwości wzmocnienia procedur udzielania zamówień publicznych poprzez wprowadzenie do nich warunków zapewnienia efektywności energetycznej, co można osiągnąć, traktując w kontraktach publicznych w sposób priorytetowy produkty ekologiczne, w tym obowiązkowego stosowania standardów w zakresie racjonalizacji zużycia energii oraz obowiązkowego włączenia kosztów energii cyklu życia do oceny inwestycji; uważa, że władze publiczne na wszystkich szczeblach powinny jako pierwsze dać przykład i wdrożyć ekologiczne zamówienia publiczne do swoich procedur;

52. nawołuje Komisję do przyjrzenia się wspólnotowym zasobom przeznaczonym na badania naukowe i rozwój w celu zwiększenia zasobów przeznaczonych na poprawę racjonalizacji zużycia energii w kolejnych ramach finansowych;

53. uważa, że Komisja powinna zachęcać te państwa członkowskie, które jeszcze nie przyjęły swoich krajowych planów działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, do wdrożenia decyzji, które zostały podjęte w tym obszarze;

54. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, a także rządowi i parlamentowi państw członkowskich.

Badania stosowane w dziedzinie wspólnej polityki rybackiej

P6_TA(2009)0065

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie badań stosowanych w dziedzinie wspólnej polityki rybackiej (2008/2222(INI))

(2010/C 76 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1982/2006/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 września 2008 r. pt. „Europejska strategia na rzecz badań morskich: wykorzystanie spójnych ram Europejskiej Przestrzeni Badawczej jako wsparcia dla zrównoważonego wykorzystania mórz i oceanów” (COM(2008)0534) („strategia na rzecz badań morskich”),

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, s. 1.